

Trang Thi-Văn
Chủ đề: Chuyện “Đá banh”
Tác giả: nhất hùng

CHẮC THƯỜNG TÌNH

*Tự mình mình biết cái tâm mình
Gặp mỹ nhân mơ bóng tưởng hình
Còn luyến còn si còn hữu ái
Vẫn mê vẫn ó vẫn vô minh *
Bao gương đấm nguyệt nghe mà hãi
Lắm tích say hoa thấy cũng kinh
“Tự cổ anh hùng đa hiếu sắc”
Ta hư thế chắc cũng thường tình.*

nhất hùng

* Hỉ – Nộ – Ái – Ó

*****

MÁT CƠ HỘI “NGÀN NĂM MỘT THUỞ” – Tân Mạn – Nhất Hùng

Tôi có đọc một bài viết của Linh Mục Nguyễn Hữu Lễ: “**TÔI BỊ... HÚ VÍA!**” (có gởi kèm bên dưới). Linh Mục cũng có giải nghĩa “hú vía”. Theo tôi, “hú vía” đơn giản là mình thoát khỏi một điều vừa kinh sợ vừa bất như ý với mình... Linh Mục NHL hú vía là phải vì vị ấy đã tu.

Còn tôi có những cảm giác, những suy nghĩ khác trước khi xem trận đấu Nữ Việt Nam – Mỹ trong giải “bóng đá” Nữ Thế Giới tại New Zealand vào ngày 22/07/2023.

– Hầu như “tất cả” đều tin là tuyển Nữ Mỹ (đương kim vô địch “bóng đá” nữ thế giới) sẽ thắng tuyển Nữ Việt Nam. Vấn đề chỉ là thắng bao nhiêu trái. Cá độ Las Vegas không nhận kèo tuyển Nữ Mỹ thắng mà chỉ nhận kèo tuyển VN thắng. Nghĩa là nếu bắt VN thắng Mỹ (thí dụ) một trái, một đô sẽ chung 1000 – hai trái, một đô sẽ chung một trăm ngàn – ba trái, một đô sẽ chung một triệu... Tôi cũng nghĩ là Mỹ sẽ thắng.

– Nhưng trước khi xem trận đấu, tôi có vài suy nghĩ lan man. Lịch sử chứng minh “bóng đá” đầy rẫy những bất ngờ, khi tiếng còi trọng tài chưa kết thúc trận đấu thì kết quả vẫn chưa phân định, quả đúng như vậy... chuyện “châu chấu đá xe”, “lội ngược dòng”, “nghet thờ ở phút 89”... xảy ra không ít. Mà đội Đương Kim Vô Địch thua ngay trận đầu tiên ra quân của giải cũng không phải là hiếm (<https://youtu.be/mg5R3CnlFeM>).

Ừ, biết đâu “bà hủ”, phút đầu vào trận VN dốc toàn lực, rồi bất ngờ ghi một trái... xong rút về “đồ bê tông”... “chém đỉnh chặt sắt” trước khuôn thành đội nhà 90 phút còn lại... Tuyển Nữ Mỹ sẽ bó tay... sợ chấn thương... rồi đổ vỡ... điều này có thể xảy ra lắm chứ... có gì đâu là không tưởng. Rồi tôi mơ màng, “tự hào quá Việt Nam ơi...”, “ngạo nghễ bóng đá Việt Nam...”, “bóng đá VN tỏa sáng...”.

Rồi tôi chợt nhớ, chỉ cần thắng những địch thủ truyền kiếp trong khu vực như Thái Lan chẳng hạn, cả nước “vỡ òa”, cả nước ăn mừng. Vui hết mức thì có “vui sao nước mắt lại trào” nhưng VN lạ lắm, có những người muốn diễn tả cái vui tột bậc của mình bằng cách khóa thân (nói nôm na là cởi truồng) – có cả nam cả nữ – rồi chạy tòng ngồng giữa phố.

Không biết quý vị nghĩ thế nào, chứ với tôi, đàn ông mà cởi truồng, dù “đang hay không đang dở dần” đều xấu khủng khiếp. Bởi vậy, tôi không bao giờ cho Vợ nhìn lúc đang khóa thân mà không “đang hùng dũng”. Nhưng ngược lại, với CON GÁI, bao nhiêu “phần trăm” cũng quyến rũ cũng hấp dẫn khôn tả... còn được chiêm ngưỡng “Rõ ràng trong ngọc trắng ngà – Lầu lầu sẵn đúc một tòa thiên nhiên” thì khỏi nói. Cụ Nguyễn Du còn mê nữa là tôi.

Mời bạn xem “một tòa thiên nhiên” tụt quần, cởi áo ăn mừng chiến thắng “bóng đá” ở VN

Thế rồi, tôi mơ màng, tôi tưởng tượng, tôi sinh lòng phản bội tuyển nữ Mỹ. Mỹ là nơi gia đình tôi đang an cư lạc nghiệp, tôi bỗng thích tuyển nữ VN thắng hơn vì nếu thắng, tôi sẽ còn được xem nhiều pha hấp dẫn nữa chứ nếu tuyển nữ Mỹ thắng thì “chó chết hết chuyện”. Nhưng chỉ mới vào trận, tuyển nữ VN đã chọn đấu pháp “tránh voi chẳng xấu mặt nào”, thủ và thủ, hạn chế tối đa bàn thua... thua ít trái nhất có thể... Kết quả, tuyển Nữ VN chỉ thua có ba trái, tôi hết mơ màng nhưng sáng hôm sau vẫn “hóng” có youtube nào mà cô động viên nữ trong nước “tự hào” thua ít rồi khóa thân nhưng không có. Hoi mắt húng.

Có điều muốn nói thêm là suốt trận đấu, cứ thấy mặt cô thủ môn của đội VN, cô chơi một trận khá xuất sắc, bắt được một trái phạt đền, đẩy ra ngoài vài trái nguy hiểm và được xà ngang cứu nguy vài quả... ngược lại, chẳng thấy mặt thủ môn của đội tuyển Mỹ đâu dù tôi rất tò mò muốn xem mặt cô ấy. Có người còn nói là họ thấy cô, vừa thi đấu vừa dựa cột khuôn thành, nói chuyện phone với ai mà vui vẻ lắm...

Mà cũng lạ thật, ở xứ Tây, khóa thân “chăm phần chăm” giữa phố không hiểm nhưng hầu như họ đều có vấn đề về tâm thần, xem chẳng mấy may nổi dục mà có phần thương cảm, tội nghiệp lắm... và cũng chẳng có ai tò mò... hiếu kỳ... rửa mắt... để xúm lại xem cả. Còn ở xứ ta, bu lại đông lắm, cả ngàn người hò hét cổ vũ, quay phim chụp ảnh... kỳ thật.

Kể bạn nghe vài chuyện giải khuây:

1. Cô Giáo tiểu học hỏi một bé gái: – “Em có sợ ma không?” – “Thưa Cô, ma như thế nào, em chưa biết”. Cô Giáo đưa một hình vẽ ma cho bé gái xem. Xem xong, bé gái trả lời:

“Thưa cô, em không sợ vì em đã thấy Bà Ngoại em tắm ở trường rồi ạ”.

2. Trên một xa lộ vắng, có một khúc quanh rất nguy hiểm, thường xảy ra tai nạn thảm khốc. Cư dân vùng đó bàn nhau cách giải quyết. Cuối cùng họ dựng lên một bảng quảng cáo thật lớn, vẽ hình một cô gái mắt xanh tóc vàng tuyệt đẹp, nằm khỏa thân phơi nắng. Từ đó, tất cả xe đi đến gần bảng quảng cáo này đều giảm tốc độ, có khi còn gây ra kẹt xe nữa.

Thế đấy, người đẹp khỏa thân, bao giờ, lúc nào, và ở đâu cũng có sức hấp dẫn lạ lùng.

Tin Giờ Chót: Tuyên Nữ VN đã bị loại sau khi thua Bồ Đào Nha 2–0

nhất hùng

---

*Nguồn: Internet eMail by **nhất hùng** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Sáu, July 28, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A–72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*

PHỤ ĐÌNH
TÔI BỊ... HÚ VÍA!
(LM Nguyễn Hữu Lễ)

Các bạn thân mến,

Không biết là các bạn có hiểu cái nghĩa của 2 chữ “HÚ VÍA” như tôi hiểu không, nên tôi nghĩ là cần có sự giải thích.

Thực tình mà nói, tôi cũng chẳng biết nguồn gốc của 2 chữ “HÚ VÍA” bắt nguồn từ đâu, hoặc đến từ một điển tích gì, nhưng ở địa phương tôi, người ta nói “HÚ VÍA” để bày tỏ tâm trạng vui mừng vì mình vừa thoát qua một tai nạn, hoặc một điều gì mà mình rất sợ là sẽ xảy ra, nhưng cuối cùng lại không xảy ra.

Nói thật với các bạn, mấy ngày qua tôi mất ăn mất ngủ vì một cơn ám ảnh từ trên trời rơi xuống! Ít khi nào tôi bị như vậy.

Số là năm nay nước New Zealand, nơi tôi đang sống, cùng với nước Úc ở kề bên đứng ra tổ chức **GIẢI VÔ ĐỊCH TỨC CẦU THỂ GIỚI CỦA NỮ GIỚI**, tiếng Anh viết tắt là **WWC (WOMEN WORLD CUP)**, gồm có 32 đội tuyển trên thế giới tham dự, trong đó có đội tuyển nữ Việt Nam.

Tôi không biết nhiều về thành tích của đội bóng đá nữ của Việt Nam. Chỉ nhớ mang máng là, cách nay một hai năm gì đó, có lần đội tuyển nữ Việt Nam thắng giải chung kết vùng Đông Nam Á, hình như ở Thái Lan, nếu tôi không lầm. Dĩ nhiên thắng giải chung kết thì rất đáng mừng, dù vậy trong các cuộc tranh tài thể thao thì thắng, thua là chuyện bình thường.

Nhưng điều bất thường và đáng nói ở đây là để ăn mừng chiến thắng lần đó, đảng và nhà nước ta đã trưng bày cho bành dân thiên hạ trong cầu trường hai thứ quý báu của ta là chân dung của chủ tịch Hồ Chí Minh kính yêu và... “cái ấy” của con gái Việt Nam.

Đám con gái Việt Nam (cổ động viên) có mặt hôm đó, trong cơn say men chiến thắng đã thừa thắng xông lên và anh dũng... tuột quần áo ra, cô nào cô nấy trần truồng như nhộng, tay cầm ảnh bác Hồ kính yêu, chạy như điên, miệng la hét ồm ồm như những người đang bị động kinh. Cảnh đó đã được các du-tuýp-bơ thu hình và phát tán rộng rãi trên các trang mạng xã hội.

Tôi ngồi xem cảnh đó trên mạng và tự hỏi: Việt Nam dưới chế độ cộng sản bây giờ người dân ăn mừng chiến thắng đá banh thế này sao? Tôi chưa thấy và chưa nghe nói dân tộc nào trên thế giới, kể cả những dân tộc sống trong rừng và những dân tộc man di mọi rợ nhất trên hành tinh!

Rồi có tin đội tuyển bóng đá nữ Việt Nam qua New Zealand tham dự WWC vào tháng 7 năm 2023. Tôi chợt nhớ lại chuyện “bày hàng” ở Thái Lan năm nào và bắt đầu lo lắng.

Mấy người VN thân cận với tôi ở Auckland cho biết lúc này trên mạng đang quảng cáo đội tuyển bóng đá nữ VN rầm rộ lắm. Họ còn nói một số Việt kiều ở NZ đang rao bán cờ đỏ sao vàng, nón đỏ sao vàng. Khăn quàng đỏ sao vàng... và các khẩu hiệu vận động cho đội tuyển VN ghê lắm, kể cả băng mang trên trán: VIỆT NAM VÔ ĐỊCH... Tôi nghe để mà nghe, không quan tâm gì, cho tới hôm qua khi tôi nhận được cú điện thoại của anh bạn bên Mỹ.

Anh bạn nói một số người VN ở Mỹ làm rùm beng cái vụ đội tuyển bóng đá nữ VN qua dự giải WWC tại New Zealand. Họ nói trong trận ra quân gặp đội tuyển Mỹ vào ngày 22 tháng 7 trong giải vô địch bóng đá nữ thế giới, đội tuyển VN sẽ làm cho thế giới nể phục bằng cách... đê bẹp đội... để quốc Mỹ.

Anh bạn còn nói, những người cổ động cho đội tuyển VN cho biết, chỉ cần HOÀ với đội Mỹ thôi, cũng được coi như THẮNG, và tất cả cô gái VN trong sân bóng sẽ... cười truông! Điều anh bạn nói làm tôi lo sợ.

Thật tình mà nói, vì là người VN, tôi cũng muốn cho đội VN thắng. Nhưng nếu chỉ vì thắng một trận banh mà cái Văn Hoá của dân tộc, sự “Kính Cống Cao Tường” của người con gái bị “bóng đá” vất bỏ đi thì không thể được. Tôi không muốn đàn bà con gái VN tại New Zealand “khoe hàng” trước mặt bàn quan thiên hạ tại sân vận động Eden Park ở Auckland và trước vô số kính truyền hình trong sân bóng trong ngày thi đấu.

Rồi trận đụng độ giữa hai đội tuyển Mỹ và Việt Nam đã xảy ra lúc 1:00pm hôm nay, Thứ Bảy 22/7/2023 tại sân vận động Eden Park ở Auckland, trước 41 ngàn khán giả. Tôi ngồi nhà theo dõi trên truyền hình.

NHẬN XÉT:

1. Cầu thủ VN nhỏ con quá so với cầu thủ Mỹ, trông như con chuột đấu với con thỏ.
2. Cầu thủ VN chơi xấu quá, ngay phút đầu một cầu thủ Mỹ nằm dẫy đành đạch như con cá lóc bị đập đầu. Phải kiêng băng-ca vào. Sau đó VN bị phạt liên tục, kể cả 1 lần phạt đền.

3. Suốt 90 phút, đội VN không có một màn tấn công nào.

Tiếng còi kết thúc trận đấu vừa vang lên cách đây 15 phút, tôi ngồi vào bàn phím ngay.

KẾT QUẢ:

Đội Tuyển Mỹ, Sau 1 lần đá hụt quả phạt đền, 2 lần đá dội xà ngang còn lại tỷ số khiêm tốn như sau:

ĐỘI TUYỂN MỸ: 3 – ĐỘI TUYỂN VIỆT NAM: 0.

Không có cô gái Việt Nam nào... tuột quần.

TÔI BỊ HÚ VÍA!

Auckland. New Zealand

Ngày 22 tháng 7 năm 2023

Linh mục NGUYỄN HỮU LỄ

(Linh mục Nguyễn hữu Lễ sinh 1943 tại Vĩnh Long, tốt nghiệp Trung Học năm 1963 và vào Đại Chung Viện Sài Gòn học 7 năm cho đến năm 1970 được thụ phong Linh Mục ra làm Phó xứ rồi Chánh xứ các Hộ đạo ở Sa Đéc, Vĩnh Long, Bến Tre... cho tới đầu năm 1976 Linh mục bị cộng sản bắt vì tội chống chế độ và bị đi tù suốt gần 13 năm trong đó 11 năm tại các trại tù miền Bắc có trại trừng giới Quyết Tiến nằm sát biên giới Trung cộng, thường được gọi là trại Cổng Trời!

Ra tù cuối năm 1988 và mấy tháng sau LM vượt biên qua trại tị nạn Thái Lan và được Giám mục Denis Browne, Giám mục Giáo Phận Auckland mời sang Tân Tây Lan (New Zealand) vào 1990 để phụ trách Công Đồng Công Giáo Việt Nam tại giáo phận Auckland. Từ năm 1994 ngài được cử làm Linh mục chính xứ coi sóc giáo dân người Tân Tây Lan.

Nhiều người biết đến Ông, qua vụ vượt ngục 2 lần không thành ở trại tù Thanh Cẩm bị bắt lại và đánh đập chết đi sống lại (bởi tên tù trật tự viên Đại úy Bùi đình Thi).